

vil i saadanne Tilfælde saavel som i Motorskibe med elektriske Kraftanlæg særlige Regler om Maskinbetjeningen kunne blive nødvendige. Man har dog anset det for rettest ikke paa nærværende Tidspunkt at fastsætte bestemte Regler i saa Henseende; men ment at burde indrømme Administrationen Adgang til at kunne træffe de fornødne Bestemmelser, hvis saadanne skulde blive nødvendige.

§ 5.

Paragraffens 1ste Stykke svarer til den nugældende Sønæringslovs § 8, 1ste Stykke, og § 5, sidste Stykke. Som omtalt i de almindelige indledende Bemærkninger har Maskinistforeningen, der repræsenterer Maskinpasserstanden, anholdt om, at der maa aabnes Maskinpassernes Adgang til at passe Maskinen i noget større Dampskibe end tilladt efter den nugældende Sønæringslov, i Henhold til hvilken den, der har Bevis som Maskinpasser, kan passe Maskinen i Dampskib med Maskine af ikke over 100 H. K. samt i Uddybningsmaskiner, Dampkraner og lignende Fartøjer. Der er af Maskinistforeningen i saa Henseende henvist til, at Maskinen i nybyggede Fartøjer, selv om disse ere bestemte til forholdsvist korte Sejladsere, oftest vil overstige 100 H. K., og at derfor Omraadet for Maskinpassernes Erhverv er blevet indskrænket. Udvalget har ment i nogen Grad at burde imødekomme de fremsatte Ønsker, idet man maa anse den Uddannelse, der efter den nugældende Maskinisteksamenslov bliver Maskinpasserne til Del, for kvalificerende dem til at passe Maskiner med noget større Maskinkraft end tidligere. Den praktiske Værksteduddannelse, som udkræves af Maskinpasserne, inden den teoretiske Undervisning paabegyndes, er den samme, som udkræves af Maskinmestrene, ligesom den Søfart, der efter Udvalgets Forslag vil udkræves for Erhvervelse af Bevis som Maskinpasser, i det væsentlige er den samme, som vil udkræves for Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse. Hertil kommer, at da Maskinpasserne som oftest ville være noget ældre Folk, der først i en senere Alder erhverve Sønæringsbevis, vil der kun sjældent være Mulighed for, at de ville kunne skaffe sig den Uddannelse, der udkræves for at kunne opnaa Stillingerne som Maskinmester, og denne Omstændighed synes ogsaa at tale for at udvide deres Virksomhedsomraade. Grænsen for dette har man ment at kunne sætte ved 125 H. K., hvorved — regnet med

den nuværende Beskaffenhed af den danske Koffardiflaade — vil bevirkes, at Maskinpasserne faa Ret til at passe Maskinen i c. 100 Dampskibe mod c. 80 efter den nuværende Ordning. Man har derhos bibeholdt Maskinpassernes Adgang til at passe Maskinen i Uddybningsmaskiner, Sandgravere, Dampkraner og lignende, dog saaledes at Fremdrivningsmaskineriet kun vil kunne betjenes af en Maskinpasser, for saa vidt dets Maskinkraft ikke overstiger 125 H. K.

Paragraffens 2det, 3die og 4de Stykke svarer til § 8, 2det og 3die Stykke, i den nugældende Sønæringslov sammenholdt med Bestemmelsen i Dampskibstilsynslovens § 8.

Efter de sidstnævnte Bestemmelser skal i Dampskibe med Maskine af over 100, men ikke over 500 H. K. være ansat een Maskinmester af 2den Klasse, naar Skibet gaar i indskrænket Fart, og to saadanne Maskinmestre, naar Skibet gaar udenfor denne Fart. Udvalget har ment i det væsentlige at burde fastholde disse Regler med den nødvendige Forandring, der følger af Paragraffens 1ste Stykke, idet man i denne Henseende maa anse den nugældende Lovs Fartsgrænser for vel afpassede. Paa Rejser, der falde indenfor den nuværende indskrænkede Fart, maa det saaledes anses for fyldestgørende, naar der om Bord findes een Maskinmester af 2den Klasse, og paa den anden Side bør paa Rejser, der strække sig ud over den nævnte Fart, disses Længde medføre, at der om Bord bør være to Maskinmestre, der kunne afløse hinanden. Som Følge heraf har Lovudkastets Grænser for indskrænket Fart ikke fuldt ud kunnet finde Anvendelse i den heromhandlede Henseende, men man har maattet fastholde den 58nde Breddegrad som Norm for, om der om Bord skal være een eller to Maskinmestre. Dog har man ment, at den Fart, der holder sig øst for Linien Lindesnæs-Texel, selv om den gaar nord for den 58nde Breddegrad, ikke ganske kan jævntiltes med Farten vest for den nævnte Linie, og dette Synspunkt har medført, at man kun for sidstnævnte Fart har ment at burde forlange, at begge Maskinmestrene skulle være af 2den Klasse, medens der i Fart paa Østersøen nord for den 58nde Breddegrad vil udkræves een Maskinmester af 2den og een af 3die Klasse. Den nugældende Sønæringslov kender ikke Bevis som Maskinmester af 3die Klasse. For at opnaa saadant Bevis udkræves efter Lovudkastets § 12 i det væsentlige den samme